

Politechnika Śląska

Języki Skryptowe

Dokumentacja projektu PIONEK

Kacper Grabiec, grupa 2C

Informatyka

Część I

Opis programu

Zadanie: PIO Pionek

XXV OI, etap I. Plik źródłowy pio.* Dostępna pamięć: 128 MB.

16.10-13.11.2017

W punkcie (0,0) nieskończonej kratki stoi pionek. Pionek ma n dozwolonych ruchów. Każdy z nich jest opisany za pomocą wektora o współrzędnych całkowitych. Pionek może każdy z ruchów wykonać co najwyżej raz, w dowolnej kolejności. Wektory opisujące ruchy mogą się powtarzać i wtedy pionek może wykorzystać każdy z nich

Naszym celem jest dostać się pionkiem do punktu położonego możliwie najdalej od punktu początkowego (w odległości euklidesowej). Jak daleko może on dotrzeć?

Wejście

Pierwszy wiersz standardowego wejścia zawiera jedną dodatnią liczbę całkowitą n oznaczającą liczbę możliwych ruchów pionka. Każdy z kolejnych n wierszy zawiera dwie liczby całkowite $x_i,\ y_i\ (-10^4\le x_i,y_i\le 10^4)$ oddzielone pojedynczym odstępem i oznaczające wektor $[x_i,y_i]$ opisujący możliwy ruch pionka.

Wyjście

Twój program powinien wypisać na standardowe wyjście liczbę całkowitą oznaczającą kwadrat odległości od punktu (0,0) do najdalszego punktu, do którego może doskoczyć pionek.

Przykład

Dla danych wejściowych:

5

2 -2 -2 -2

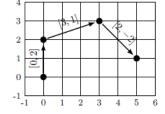
0 2

3 1

-3 1

poprawnym wynikiem jest:

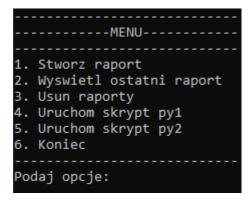
26

Wyjaśnienie do przykładu: Na rysunku przedstawiono rozwiązanie optymalne wykorzystujące ruchy opisane wektorami [0,2], [3,1] oraz [2,-2]. Inne, równie dobre rozwiązanie uzyskujemy za pomocą wektorów [0,2], [-3,1] oraz [-2,-2].

Instrukcja obsługi

W celu rozwiązania zadania należy uruchomić plik *bat.bat*. Po jego włączeniu ukaże się nam menu z kilkoma opcjami do wyboru.

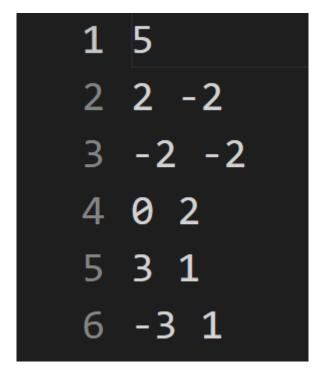

Program czeka, aż wybierzemy jedną z dostępnych opcji:

- **Stwórz raport** program rozwiązuje problem dla zadanych danych wejściowych oraz tworzy raport na podstawie danych wyjściowych;
- Wyświetl ostatni raport program wyświetla nam najnowszy plik .html zawierający gotowy raport;
- **Usuń raporty** program usuwa wszystkie raporty znajdujące się w folderze /raporty;
- **Uruchom skrypt py1.py** program uruchamia tylko plik *py1.py*, odpowiedzialny za rozwiązanie zadania;
- **Uruchom skrypt py2.py** program uruchamia tylko plik *py2.py*, odpowiedzialny za stworzenie raportu;
- Koniec koniec działania programu;

Po wykonaniu każdej opcji menu wyświetla się ponownie.

Każdy plik zawierający dane wejściowe (np. *in1.txt*) znajduje się w folderze /*input_data*. Jego zawartość wygląda następująco:

Pierwszy wiersz standardowego wejścia zawiera jedną dodatnią liczbę całkowitą n oznaczającą liczbę możliwych ruchów pionka. Każdy z kolejnych n wierszy zawiera dwie liczby całkowite x, y oddzielone pojedynczym odstępem i oznaczające wektor [x, y] opisujący możliwy ruch pionka.

Każdy plik zawierający dane wyjściowe (n. *out1.txt*) znajduje się w folderze /output_data. Jego zawartość wygląda następująco:

1 26

Program wypisuje na standardowe wyjście liczbę całkowitą oznaczającą kwadrat odległości od punktu (0, 0) do najdalszego punktu, do którego może doskoczyć pionek. Wygenerowany raport wygląda następująco:

Po lewej stronie wyświetlone zostają kolejne pliki zawierające dane wejściowe, po prawej dane wyjściowe.

Część II

Opis działania

Zadanie polega na wyznaczeniu liczby całkowitej będącą kwadratem odległości od punktu (0, 0) do najdalszego punktu, do którego może doskoczyć pionek. Wartość tą uzyskamy ze wzoru:

$$|\vec{u}| = \sqrt{u_x^2 + u_y^2}$$

Jako, że potrzebujemy kwadrat odległości, wynik otrzymamy w następujący sposób:

$$|\vec{u}|^2 = u_x^2 + u_y^2$$

Ostateczny wektor zmienia się w zależności od tego ile ruchów wykorzystamy. W tym celu musimy także dodawać następny wektory ruchu. Można to zrobić według następującego wzoru:

$$\overrightarrow{AB} = [x_B - x_A, y_B - y_A]$$

Algorytm

```
 \begin{array}{l} \textbf{Data: Liczba ruchów } n, \, \text{ruchy} \\ \textbf{Result: Kwadrat odległości} \\ i := 0; \\ \textbf{while } i < n \, \textbf{do} \\ & | & \text{Sprawd\'{z} czy } i\text{-ty ruch nie został już wykorzystany;} \\ \textbf{if } \textit{NIE then} \\ & | & \text{Dodaj } i\text{-ty ruch do wykorzystanych;} \\ & \text{Dla każdego wykorzystanego ruchu oblicz wektor od punktu } (0, 0); \\ & \text{Dla każdego wykorzystanego ruchu oblicz ogległość od punktu } (0, 0); \\ & \textbf{if } \textit{odległość} > \textit{obecnaOdległość then} \\ & | & \text{obecnaOdległość} = \text{odległość;} \\ & \textbf{end} \\ & & \text{solve();} \\ & \textbf{end} \\ & \textbf{end} \\ \\ & \textbf{end} \\ \\ & \textbf{end} \\ \end{aligned}
```

Algorithm 1: Funkcja solve().

Implementacja

Plik py1.py

```
def load_data(filename: str):
    file = open('./input_data/' + filename, 'r')
    data = []

for line in file:
        line = line.strip()
        data.append([int(value) for value in line.split(' ')])
    file.close()
    return data

def print_data(filename: str, data: str):
    file = open('./output_data/' + filename, 'w')
    file.write(data)
    file.close()
```

Powyższe funkcje służą do odczytywania danych z pliku oraz do ich zapisywania. Funkcja *load_data()* otwiera plik i zwraca zawartość w postaci tablicy.

Funkcja *print_data()* zapisuje otrzymane wyniki do pliku.

Funkcje matematyczne służące do obliczenia długości wektora oraz do dodawania wektorów.

```
def solve():
    for i in range(0, n):
        skip = False
        vector = [0, 0]
        global max_distance
        for j in range(0, len(indexes)):
            if i == indexes[j]:
                skip = True
                break
        if skip:
            continue
        else:
            indexes.append(i)
            for j in range(0, len(indexes)):
                vector = sum_vectors(vector, moves[indexes[j]])
            results.append(vector)
            distance = calc_sqr_vec_len(results[-1])
            if distance > max_distance:
                max_distance = distance
            while len(results) > 0:
                results.pop()
            solve()
            indexes.pop()
```

Funkcja *solve()* jest najważniejszą funkcją w programie. Jest ona wywoływana rekurencyjnie. Sprawdza, czy dany ruch nie został już wykorzystany a następnie oblicza dystans. Rekurencja przerywa się gdy wszystkie ruchy zostaną wykorzystane.

Plik py2.py

Funkcja *load_data()* wczytuje zawartości wszystkich plików w danym katalogu i zwraca je w postaci tablicy.

Funkcja *generate_template()* dla każdych danych wejściowych oraz wyjściowych tworzy osobny element *HTML*.

Funkcja *print_data()* wczytuje obecną datę oraz czas. Następnie tworzy podstawowy szablon *HTML*, który zestawia dane wejściowe z danymi wyjściowymi.

Pełen kod aplikacji

https://github.com/KacperGrabiec/JezykiSkryptoweProjekt